

Publicerad 2007-02-22 09:56 av persdotter

Hon en ung flicka som arbetar i det ambulerande teamet på ett större sjukhus på 70-talet.

Dagen som var lik alla de andra.

Dagen som var lik alla de andra.

Här sitter hon nu och viker tvätt, de andra är på sina kontor. Vilket är viktigast att vika tvätten och städa lokalerna eller skriva på de gamla skrivmaskinerna. Hon har varit här tidigare, några dagar. Tillhörande reservstyrkan blir det korta inhopp här och där.

Ibland är det bättre och det ingår lite vård av människor som är i behov av detta. Här är ganska bra hon kan sköta sig själv och behöver inte bry sig om de andra. Rum 2, 3 och 4 ska göras sedan är det kaffe.

Södra delen av kontoret har kaffe just nu, det har blivit en brytning en gång i tiden. 8 vuxna människor borde kunna komma överens, men nej, först dricker 3 tillsammans och sedan är det hennes och de andras tur och dricka kaffet och äta bullarna som hon varit ute och inhandlat innan på morgonen.

Varje dag samlas det in pengar till kaffebröd, ja bara till de 5. De 3 som dricker först har eget kaffebröd med sig hemifrån.

Nu är det dags klockan är kvart över tio på förmiddagen och det är tid för dagens första kafferast. De små pratar om hemmen och pengar, hon vet inte riktigt vad hon ska säga. De försöker få in henne i gemenskapen men misslyckas mest med det.

Nu är det äntligen slut på rasten, hon gör sin städning och går en del ärenden till olika institutioner på området. Ja så är arbetsdagen slut, idag ska hon köpa två Nektariner och en ask cigaretter.

Nej hon vill inte sluta att röka det är inte dags för det ännu. Hon vet inte om det någonsin blir dags för att sluta med några cigaretter. Hon är ju bara själv, några förhållanden har hon haft men de har mestadels runnit ut i sanden.

Sanden vilken sand, asfalten har snarare sugit upp dem.

En ask Prins och två Nektariner, och så tidningen Hennes. Hon går sakta hemåt, i tidningen hon köpte finns tips på hur flickor ska klä sig och hur de blir mer omtyckta av det andra könet.

Hon är som hon är, det är kanske inte så bra men hon är ganska lycklig ändå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren persdotter med Poeter.se id #14545 innehar upphovsrätten